

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ใบหน้าของลูกควรจะมีความสุขอย่างสม่ำเสมอเพราะพระเจ้ากำลังสอนลูก ให้ใบหน้าที่ของลูกเปล่งประกายด้วยความสุขนี้
- คำถาม:** ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามหลักอะไรในเวลานี้?
- คำตอบ:** ลูกต้องเพียรพยายามที่จะได้รับการปลดปล่อยจากการหลงโทษ สำหรับสิ่งนี้การจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงคือสิ่งหลัก เป็นด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย จดจำบาปด้วยความรัก และลูกจะเฝ้าแต่สะสมรายได้อย่างมากมาย ด้วยการตื่นแต่เช้าตรู่และนั่งในการจดจำระลึกถึงลูกจะลิ้มโลกเก่านี้ และเพียงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความรู้ึ้นเท่านั้นที่จะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูก ลูกๆ ต้องไม่ปล่อยให้หะยะใดๆ ปรากฏออกมาจากปากของลูก
- เพลง:** เมื่อได้พบท่าน เราได้พบทุกสิ่ง ผืนดิน และท้องฟ้าเป็นของเรา

โอมชานติ เมื่อลูกรับฟังเพลงนี้ ลูกบางคนเข้าใจความหมายของเพลง ลูกมีประสบการณ์ของความสุขด้วยเช่นกันว่า พระเจ้ากำลังสอนลูกและกำลังให้โอกาสจักรของโลกลูก อย่างไรก็ตามลูกจำนวนน้อยมากที่สามารถรักษาความสุขนี้ได้เป็นเวลานาน การจดจำระลึกถึงของลูกไม่ได้คงอยู่อย่างมั่นคง เราเป็นของพ่อและพ่อกำลังสอนเรา มีลูกมากมายที่ไม่ได้รักษาความซาบซึ้งนี้ ผู้คนรับฟังเรื่องราวทางจิตในชุมชนทางจิตเหล่านั้น และพวกเขา มีประสบการณ์ของความสุขในขณะที่ฟัง ที่นี้พ่อบอกสิ่งที่สวยงามเช่นนั้นแก่ลูก พ่อกำลังสอนลูกและทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกลูกด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกๆ นักเรียนต้องมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมากมาย ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนที่นี้ไม่มีประสบการณ์ของความสุขมากเท่ากับผู้ที่ศึกษาการศึกษาทางโลก มันเพียงไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา พ่อได้อธิบายแล้วว่า: รับฟังเพลงเช่นนั้นสิ่งนี้ห้าครั้ง เมื่อลูกลิ้มพ่อ ลูกก็จดจำโลกเก่าและความสัมพันธ์เก่าของลูก ในเวลาเช่นนั้น ฟังเพลงเหล่านี้และลูกจะจดจำพ่อ เมื่อลูกพูดว่า “พ่อ” ลูกก็จดจำมรดก ลูกได้รับมรดกนี้โดยการศึกษาเล่าเรียน ลูกศึกษากับชีพบบาบาเพื่อที่จะกลายเป็นนายของโลกลูก อะไรอื่นอีกเล่าที่ลูกต้องการ? นักเรียนเช่นนั้นควรมีประสบการณ์ของความสุขภายในอย่างมากมายทั้งวันและคืน การนอนหลับของลูกก็จะหายไปทั้งกลางวันและกลางคืน ลูกต้องละทิ้งการนอนหลับ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเฝ้าแต่จดจำพ่อและครูด้วยความซาบซึ้ง ราวกับว่าลูกนั้นหลุดหายไปเป็นผู้เดียวนั้นอย่างสมบูรณ์ “โอ้ โฮ! เรากำลังได้รับอาณาจักรของโลกลูกจากพ่อ!” อย่างไรก็ตามมาอย่าปล่อยให้ลูกมีการจดจำระลึกถึง ลูกจดจำเพื่อนฝูงญาติมิตร ฯลฯ ของลูก ลูกเฝ้าแต่คิดเกี่ยวกับพวกเขาทั้งหมด หลายคนก็จดจำหะยะต่างๆ ที่น่าเสีย พวกเขาไม่มีความสุขซึ่งใดๆ เกี่ยวกับสิ่งที่พ่อบอกพวกเขา - ว่าพวกเขา กำลังจะกลายเป็นนายของโลกลูก ใบหน้าของผู้ที่ศึกษาที่โรงเรียนจะคงอยู่อย่างมีความสุขเสมอ ที่นี้พระเจ้ากำลังสอนลูก! ลูกน้อยนิดมากสามารถรักษาความสุขนี้ไว้ได้ ไม่เช่นนั้นปรอทความสุขของลูกก็จะคงอยู่สูง ลูกลิ้มว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูก หากลูกจดจำสิ่งนี้ ลูกจะคงอยู่อย่างมีความสุข อย่างไรก็ตามความทุกข์ทรมานของกรรมในอดีตของลูกบางคนเป็นเช่นนั้นที่พวกเขาไม่ได้จดจำพ่อ พวกเขาหันใบหน้าที่พวกเขาไปหาหะยะ บาบามาไม่พูดสิ่งนี้ถึงทุกคน ทั้งหมดนั้นต่างลำดับกันไป ผู้ที่มีโชคที่สุดคือผู้ที่จดจำพ่อและจดจำว่าพระเจ้า บาบากำลังสอนพวกเขาด้วย เช่นที่นักเรียนในการศึกษาเหล่านั้นจดจำว่า ครูคนนั้นคนนี้กำลังทำให้พวกเขา กลายเป็นนักกฎหมาย ดังนั้นที่นี้พระเจ้ากำลังสอนเราเพื่อทำให้เรา กลายเป็นเทวาและเทวี ดังนั้นจึงควรมีความสุขซึ่งอย่างมาก! ในขณะที่กำลังฟังสิ่งนี้ ความซาบซึ้งของลูกบางคนก็ขึ้นสูง แต่ลูกที่เหลือก็ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ผู้คนมีครูด้วยเชื่อว่าครูจะพาพวกเขากลับไปกับเขา หรือว่าครูนั้นจะทำให้พวกเขาสามารถพบกับพระเจ้า ที่นี้ผู้เดียวนี้ ตัวท่านเองคือพระเจ้า ท่านทำให้ลูกสามารถพบท่านเพื่อที่จะพาลูกกลับไปกับท่าน ผู้คนมีครูเพื่อให้ครูพาพวกเขากลับไปกับเขาสู่อณาเขตแห่งความสงบ ที่นี้พ่ออธิบายมากมายเป็นการส่วนตัวแก่ลูก ลูกคือนักเรียน อย่างน้อยจดจำครูที่กำลังสอนลูก! อย่างไรก็ตามไม่มีการจดจำระลึกถึงอย่างแท้จริงเลย อย่าได้ตามเลย! แม้แต่ลูกๆ ที่ดีก็ไม่มีการจดจำระลึกถึง “ชีพบบากำลังสอนเรา ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านให้มรดกแก่เรา” หากลูกจดจำสิ่งนี้ ปรอทแห่งความสุขของลูกก็จะขึ้นสูง พ่อกำลังบอกลูกถึงสิ่งนี้ทั้งหมดด้วยตัวท่านเอง แต่ความซาบซึ้งของลูกเกี่ยวกับสิ่งนี้ก็ไม่ขึ้นสูง สติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปในทิศทางอื่น บาบามาพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อรับประกันสิ่งนี้กับลูก อย่าได้จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว มีประโยชน์อะไรที่จะจดจำสิ่งต่างๆ ที่กำลังจะถูกทำลาย? เมื่อใครบางคนเสียชีวิตที่นี้ ผู้คนก็จดจำเขาเป็นเวลาสองถึงสี่ปีหลังจากนั้น พวกเขาเฝ้าแต่ยกย่องบุคคลนั้น เวลานี้พ่อพูดเป็นการส่วนตัวกับลูกๆ ว่า: จดจำพ่อ! ยิ่งลูกจดจำบาปด้วยความรัก บาปของลูกก็จะยิ่งถูกตัดทิ้ง ลูกจะมีรายได้อย่างมาก

ด้วยเช่นกัน ตั้งแต่เข้าประตูและจดจำพ่อ ผู้เลื่อมใสศรัทธาก็ทำความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขาในตอนเข้าประตูด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามลูกอยู่ในหนทางของความรู้นี้ ลูกต้องไม่ติดกับอยู่ในขยะของโลกเก่า ลูกๆหลายคนติดกับอยู่ในลักษณะเช่นนั้น อย่าได้ถามเลย! พวกเขาไม่ได้ก้าวออกจากขยะเลย พวกเขาเฝ้าแต่พูดถึงสิ่งต่างๆของขยะตลอดทั้งวัน สิ่งต่างๆของความรู้ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของพวกเขาเลย อย่างไรก็ตามมีลูกๆบางคนที่ยิ่งไปทั่วในการทำงานรับใช้ตลอดทั้งวันแน่นอนพ่อจดจำผู้ที่ทำงานรับใช้ ในปัจจุบันเป็นมโนฮาร์ผู้ที่ทำงานรับใช้มากที่สุด วันนี้เธอไปที่คาร์นาล พรุ่งนี้ก็ไปที่อื่น เธอวิ่งไปทั่วในการทำงานรับใช้อย่างต่อเนื่อง ผู้ที่ทะเลาะเบาะแว้งกันเองจะทำงานรับใช้อะไร? ใครที่เป็นที่รักของพ่อมากที่สุด? ผู้ที่ทำงานรับใช้ดีมาก ผู้ที่ใส่ใจเกี่ยวกับการทำงานรับใช้ทั้งวันและคืน คือผู้ที่เอาชนะหัวใจของบาบา ด้วยการฟังเพลงเหล่านี้ต่อไปครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกก็จะสามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึง และความซาบซึ้งของลูกจะขึ้นสูงเล็กน้อย บาบาได้พูดว่า: หากลูกคนใดรู้สึกเศร้าเล็กน้อยในเวลาใดก็ตาม เล่นแผ่นเสียงเหล่านี้แล้วลูกจะมีความสุข “โอ้โฮ! เราจะกลายเป็นนายของโลก!” พ่อเพียงแต่พูด: จดจำพ่อ! การศึกษานี้มันง่ายมาก บาบาได้คัดเลือกแผ่นเสียงที่ดี 10-12 แผ่นที่ทุกคนควรจะมี แต่ลูกๆก็ยังคงลืมท่าน บางคนแม้กระทั่งหยุดศึกษาเล่าเรียน มายาจุโจมพวกเขาขณะที่พวกเขากำลังเคลื่อนไป พ่อแสดงวิธีที่ง่ายตายมากแก่ลูก ที่จะทำให้สติปัญญาของลูกสาโทประธานจากทาโมประธาน เวลานั้นลูกแต่ละคนได้รับสติปัญญาที่จะแยกแยะระหว่างสิ่งที่ถูกและสิ่งที่ผิดแล้ว ลูกๆร้องเรียกหาพ่อ “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา!” เพราะพ่อได้มาแล้ว ลูกจึงต้องกลับมาบริสุทธิ์ มีภาระของชาติเกิดนับไม่ถ้วนบนศีรษะของลูก ดังนั้นยิ่งลูกมีการจดจำระลึกถึงลูกก็จะยิ่งกลับมาบริสุทธิ์ และจะมีความสุขด้วยเช่นกัน แม้ว่าลูกเฝ้าแต่ทำงานรับใช้ ลูกแต่ละคนก็ต้องเก็บบัญญัติของลูกเองด้วยเช่นกันว่าลูกจดจำพ่อมากแค่ไหน ไม่มีใครสามารถเก็บชำระของการจดจำระลึกถึงที่ลูกต้องแม่นยำได้ ลูกจดประเด็นแต่ลูกก็ลืมที่จะมีการจดจำระลึกถึง พ่อพูด: อยู่ในการจดจำระลึกถึงในขณะที่ลูกให้การบรรยาย และลูกจะได้รับพลังมากมาย มิฉะนั้น พ่อพูดว่า: พ่อจะไปและช่วยเหลือลูกๆ มากมายเช่นกัน พ่อเข้าไปในบางคนและทำงานรับใช้ งานรับใช้จะต้องทำ เมื่อพ่อเห็นว่าโชคของใครบางคนกำลังจะเปิดขึ้น แต่ผู้ที่กำลังอธิบายไม่ได้มีปัญหาเล็กน้อย พ่อก็เข้าไปในคนนั้นและทำงานรับใช้ แล้วบางคนก็เขียนและพูดว่า: “บาบาเป็นผู้ที่ทำงานรับใช้ฉัน ฉันไม่มีพลังเพียงพอ รวากับว่าบาบาพูดมุรลี” อย่างไรก็ตามคนอื่นก็พัฒนาความหยิ่งยโส โดยเชื่อว่าพวกเขาอธิบายได้ดีมาก พ่อพูดว่า: พ่อเข้าไปในใครบางคนเพื่อนำคุณประโยชน์ให้แก่ดวงวิญญาณ และแล้วพวกเขาแม้กระทั่งฉลาดกว่าครู หากพ่อจะส่งครูที่บาดเจ็บ (บางคนที่ไม่ฉลาดนัก) นักเรียนก็จะคิดว่า: “ฉันสามารถอธิบายได้ดีกว่าคนนี้” หรือ: “คนนี้มีคุณธรรม สภาพของฉันดีกว่าสภาพของคนนี้” บางคนมีชีวิตอย่างเป็นหัวหน้าและมีความหยิ่งยโสมากมาย พวกเขาอยู่ในความโอฬารตระการตาอย่างมาก บ้างแม้กระทั่งพูดกับบุคคลสำคัญด้วยความสนิทสนมคุ้นเคย เพราะผู้คนเหล่านั้นเรียกเธอว่าเทวี เธอจึงมีความสุขกับสิ่งนั้น มีสถานที่มากมายเช่นนั้นที่นักเรียนฉลาดกว่าครู เพียงบาบาเดียวเท่านั้นที่ผ่านการสอบ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกศึกษาเล่าเรียนกับท่านแล้วจึงสอนผู้อื่น บางคนก็ดูดซับสิ่งต่างๆอย่างดีมาก คนอื่นๆก็ลืม ประเด็นหลักและสำคัญที่สุดคือการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง มิฉะนั้นบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยได้อย่างไร? พฤติกรรมของลูกบางคนเป็นเช่นนั้นว่า เพียงบาบาและบาบานั่นเท่านั้นที่รู้ เวลานั้นลูกๆต้องทำความเพียรพยายามหลักของการเป็นอิสระจากการมีประสบการณ์ถูกลงโทษ เพื่อที่ลูกจะบรรลุสิ่งนี้ การจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงคือสิ่งหลัก เป็นด้วยการมีการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกปลดปล่อย บางคนให้ความร่วมมือด้วยเงิน พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะกลับมาบังคับ อย่างไรก็ตามเพื่อที่จะเป็นอิสระจากการมีประสบการณ์ถูกลงโทษ ลูกต้องทำความเพียรพยายามนี้จริงๆ ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะมีประสบการณ์ของการลงโทษเบื้องหน้าพ่อ หากลูกของผู้พิพากษากระทำผิด ผู้พิพากษาก็มีความละอายใจ พ่อก็จะพูดว่า: “ฉันจะสามารถลงโทษคนที่ฉันได้เลี้ยงดูมาได้อย่างไร?” ในเวลานั้นลูกก็จะก้มหน้าลงและร้องไห้ในความทุกข์ระทม “พ่อได้อธิบายและสอนฉันมาอย่างมากมาย แต่ฉันก็ไม่ได้ให้ความใส่ใจ” ดรามราชก็อยู่กับพ่อด้วยเช่นกัน ท่านรู้ดวงชะตาของลูก เวลานั้นลูกสามารถมองเห็นสิ่งนี้เกิดขึ้นในทางปฏิบัติ บางดวงวิญญาณทำตามหนทางของความบริสุทธิ์เป็นเวลา 10 ปี แล้วมายาก็ชักเขาในทันทีแบบที่ว่า พวกเขาสูญเสียรายได้ทั้งหมดที่พวกเขาได้รับมา และพวกเขาก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ มีตัวอย่างเช่นนั้นมากมาย หลายคนก็ตกลงมา หลายคนก็ทุกข์ระทมตลอดทั้งวันด้วยพายุของมายา และพวกเขาแม้กระทั่งลืมพ่อ พวกเขาไม่มีความสุขของการได้รับอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อ พร้อมกับต้นธาราคะก็มีความสุขผูกพันยึดมั่นด้วยเช่นกัน ลูกต้องเอาชนะความผูกพันยึดมั่นที่นี้ มีประโยชน์อะไรที่จะปล่อยให้หัวใจของลูกผูกพันอยู่กับใครบางคนที่ไม่บริสุทธิ์? ใช่ ควรมีความคิดที่จะให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้หนึ่งและยกระดับเขา ฉันจะทำให้ผู้หนึ่งมีค่าควรแก่การอยู่ในวัดของชีวาได้อย่างไร? ภายในลูกสามารถสร้างวิธีการในการทำเช่นนั้น ไม่มีเรื่องของความผูกพันยึดมั่นในสิ่งนั้น ไม่ว่าลูกจะรักญาติพี่น้องของลูกมากแค่ไหน จงอธิบายให้พวกเขาต่อไป อย่าได้ถูกใครก็ตามดึงลูกด้วยความรักที่ลึกซึ้ง มิฉะนั้นพวกเขาจะไม่เกิดการเปลี่ยนแปลง ลูกต้องกลับมาเมตตา ลูกต้องมีความเมตตาต่อตนเอง และแล้วก็มีเมตตาต่อผู้อื่น พ่อรู้สึกเมตตาเช่นกัน ลูกต้องดูว่าใครที่ลูกสามารถทำให้เป็นเหมือนตัวลูกเอง ลูกต้องให้ข้อพิสูจน์แก่บาบาว่าใครที่

ลูกได้ให้คำแนะนำของพ่อ ดวงวิญญาณเหล่านั้นควรเขียนและพูดด้วยเช่นกันว่า: “بابา ฉันได้รับคำแนะนำที่ดีมากจากผู้นี้” เพียงเมื่อبابาได้รับข้อพิสูจน์เช่นนั้นที่ท่านสามารถเข้าใจได้ว่าลูกกำลังทำงานรับใช้ พวกเขาควรเขียนถึงبابาและพูดว่าครุคนั้นฉลาดมาก เธอทำงานรับใช้อย่างดีและสอนดีมาก อย่างไรก็ตามลูกบางคนก็สออบตกในวิชาของโยคะ พวกเขาไม่มีความรู้สึกที่จะจดจำبابา พ่ออธิบายว่า: ในเวลาของการรับประทาน ให้รับประทานขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพبابา เมื่อลูกไปเดินเล่น จงจดจำชีพبابา อย่าได้ซุบซิบนินทา! แม้ว่าลูกต้องคิดเกี่ยวกับธุรกิจ ให้คงอยู่ในการจดจำระลึกถึงبابา พ่อพูดว่า: แนนอน ทำสิ่งที่ลูกต้องทำ นอนหลับ แต่พร้อมกับสิ่งนั้น จงทำสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ให้มีการจดจำระลึกถึงอย่างน้อยแปดชั่วโมง อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นในเวลาสุดท้าย ค่อยๆเพิ่มชาร์ทของการจดจำระลึกถึงของลูกทีละน้อยๆ บางคนเขียนว่า: “เราอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลาสองชั่วโมง” อย่างไรก็ตาม ขณะที่พวกเขาเคลื่อนไปชาร์ทของพวกเขาที่อ่อนแอ มายาทำให้พวกเขาหายไปด้วยเช่นกัน มายานั้นทรงพลังมาก ผู้ที่คงอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้นี้ตลอดทั้งวัน คือผู้ที่สามารถมีการจดจำระลึกถึง พวกเขาเฝ้าแต่ให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน บาบานั้นย้ำการจดจำระลึกถึงอย่างมาก ลูกเองก็รู้สึกว่าคุณไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ เป็นในการจดจำระลึกถึงนี้ที่มายาสร้างอุปสรรค การศึกษานั้นง่ายตายยาก ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนกับพ่อ ยิ่งลูกได้รับความมั่งคั่งของความรู้นี้จากبابาไปมากเพียงใด ลูกก็จะยิ่งกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งมากเพียงนั้น พ่อสอนทุกคน มุรลีไปถึงทุกคน ไม่ใช่เพียงแค่ลูก(ในมุรฐัน) ที่กำลังศึกษาเล่าเรียน แต่ทุกคนกำลังศึกษาเล่าเรียน เมื่อมุรลีไปไม่ถึงที่ศูนย์ พวกเขา ก็ร้องไห้ อย่างไรก็ตามมีคนที่ไม่ฟังมุรลีด้วยเช่นกัน พวกเขาเพียงแค่เคลื่อนไปในวิถีใดก็ตามที่พวกเขาต้องการ จะต้องมี ความสนใจในการฟังมุรลี เพลง “بابา เรามาแล้ว เพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของเรา” นั้นชั้นหนึ่ง พวกเขาพูดด้วยเช่นกันว่า: “بابา ไม่ว่าฉันจะเป็นอะไรก็ตาม ไม่ว่าฉันจะเป็นอย่างไรก็ตาม แม้ว่าฉันจะมีตาข้างเดียว ฉันเป็นของท่าน” นั่นก็ดี แต่จากที่ได้สกรปรก พวกเขาควรจะกลับมาดีขึ้น ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับโยคะและวิถีที่ลูกศึกษาเล่าเรียน หลังจากเป็นของพ่อแล้ว ลูกทุกคนควรมีความคิดว่า: “เนื่องจากฉันเป็นของพ่อ อย่างแน่นอนฉันจะไปสวรรค์” อย่างไรก็ตามลูกต้องคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ลูกต้องการจะเป็นในสวรรค์ด้วยเช่นกัน ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมาก และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง หากลูกยังคงอยู่เหมือนเดิม ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพอะไร? ปวงประชาและสาวใช้ก็เป็นที่ต้องการเช่นกัน ผู้ที่ไม่ศึกษาเล่าเรียนในตอนนี้จะแบกภาระที่หนักของผู้ที่ได้ศึกษาเล่าเรียน ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งได้รับความสุขมากขึ้นเท่านั้น หากลูกกลับมามั่งคั่งมาก ลูกจะได้รับความเคารพอย่างมากมาย ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีก็ได้รับความเคารพอย่างมาก พ่อเฝ้าแต่ให้คำแนะนำแก่ลูก คงอยู่อย่างสงบในการจดจำระลึกถึงพ่อ อย่างไรก็ตามبابารู้ว่า บางคนที่อยู่ไกลนั้นคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากกว่าลูกที่กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าبابา ดังนั้นพวกเขาจึงประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงกว่า สิ่งเดียวกันนี้ก็เกิดขึ้นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ผู้เลื่อมใสศรัทธาบางคนก็ดีมากและชั้นหนึ่ง พวกเขาคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากกว่าครูของพวกเขา ผู้ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างดีมากคือผู้ที่มาที่นี้ ลูกทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธา ชั้นยาสี่ขลาก็จะมา ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดเมื่อได้จับสิ้นความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขา จะมาที่นี้ พ่ออธิบายอย่างชัดเจนมาก ความจริงที่ว่าลูกกำลังรับความรู้ที่บ่งชี้ว่า ลูกนั้นได้เคยทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากมาย ผู้ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากกว่า ก็จะได้ศึกษาเล่าเรียนมากกว่าผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาน้อยกว่า ความเพียรพยายามหลักอยู่ในการจดจำระลึกถึง เพียงด้วยการมีการจดจำระลึกถึงนี้เท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานมากด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ผู้ที่มีค่าต่องานรับใช้ สวามีภักดี และเชื้อฟิง รักระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้าจากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ไม่ว่าญาติมิตรของลูกจะเต็มไปด้วยความรักแค่ไหน ลูกต้องไม่ปล่อยให้เส้นด้ายของความผูกพันยึดมั่นใดๆดึงลูก จงกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น อธิบายแก่พวกเขาอย่างมีศิลปะวิธี มีความเมตตาต่อตนเองและต่อผู้อื่น

2. จดจำพ่อและครูดด้วยความรักอย่างมาก มีความซาบซึ้งว่าพระเจ้ากำลังสอนลูกและท่านกำลังให้อำนาจในการปกครองโลกแก่ลูก เมื่อลูกไปเดินเล่น จงอยู่ในการจดจำระลึกถึง อย่าได้ซุบซิบนินทา

พร: ขอให้ลูกมีประสบการณ์สภาพของการหัดเทียมพ่อด้วยโฮลี้ที่แท้จริงแห่งสี่สันทางจิตวิญญาณที่ไม่สูญสลายของท่าน

ลูกคือดวงวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ที่ได้รับการแต่งตั้งนมัสตด้วยสี่สันด้วยสี่สันของพระเจ้า ยุคบรรจบพบกันคือยุคของ

ชีวิตที่ศักดิ์สิทธิ์ เมื่อลูกได้รับการแต่งตั้งด้วยสีสรรทางจิตวิญญาณที่ไม่สูญสลายนี้ ลูกก็กลับมา
ตัดเทียมพอดตลอดเวลา ดังนั้นโหสิของลูกคือการได้รับการแต่งตั้งด้วยความเป็นมิตรของท่าน และ
กลับมาตัดเทียมพ้อ ขอให้สีสรรที่แข็งแกร่งที่ลูกทำให้ผู้อื่นตัดเทียมกับลูกด้วยเช่นกัน แต่งตั้งสีสรรให้กับ
ทุกดวงวิญญาณด้วยสีสรรที่ไม่สูญสลายของความรู้นี้ สีสรรของการจรรจาระลึกถึง สีสรรของพลังทั้งหมด สี
สรรของคุณธรรม และสีสรรทางจิตวิญญาณของทัศนคติ และสายตาที่สูงส่ง ความปรารถนาดี และความรู้สึก
ที่บริสุทธิ์

คติพจน์: ขอให้สายตาของลูกเป็นทางจิตวิญญาณ จิตใจของลูกเยือกเย็น สติปัญญาของลูกมีความเมตตา และปากขอ
ลูกหวานชื่น

***** โอม ขานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: นาวิฒนธรรมแห่งสัจจะและมารยาทอันดีงามมาใช้

กลายเป็นตัวของพลังแห่งสัจจะ และพูด และมองเห็นด้วยความซาบซึ้ง เราคือผู้ที่ทำตามของรัฐบาลผู้ทรงอำนาจ ด้วยการ
มีสำนึกนี้ ทำให้สิ่งใดที่ผิดกลับมาถูก เราต้องเปิดเผยสัจจะ ไม่ใช่ซ่อนสัจจะ แต่เราต้องทำสิ่งนี้ด้วยมารยาท มีความ
ซาบซึ้งว่าลูกคือชีวิตของชีวา เมื่อชีวิตมีความกล้าหาญ ผู้ทรงอำนาจก็จะช่วยเหลือ